

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 9. De virga Aaronis, & baculo Pastoralis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

150 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
vtque disponat, ei creditur annulus, infigne nobilis
animi, decus imperij, authoritatis nota, symbolum
effusæ caritatis.

§. 9.

De Virga Aaronis, & baculo pastorali.

Vulgò iactari solet illud: *Honos alit artes*, quod
quam verissimum est, si moderata sit illius
cupiditas, si sese rationis gyro coerceri patiatur: at si
se effrenæ gloriæ, inanisque iactantiæ libidini
committat, si ea se sinat abripi, tum verò non artes
alit, sed lites mouet, alit dissidia, & ingentes animo-
rum excitat dissensiones.

Ne discedam ab argumento mihi proposito,
grauis olim in tribubus Israël orta est contentio,
de supremi Sacerdotis officio, ac dignitate, dum
Num. 16. eam sibi quisque arrogare studet. Core, Dathan,
Abiron, & Hon superba in Moysen, & Aaronem
extulere capita, & vt est insolens sui que impotens
regnandi libido, per fas, nefasque, in sacra iura inuo-
lare, in aras euadere, & concessam à superis vni Aa-
roni dignitatem eripere conantur. At vindex è cœ-
lo Deus, cuius oculus, manusque mortalibus sem-
per imminet, vt elatos deprimat, abiectos eleuet:
Core, Dathan, Abiron subito, ac repentino terræ
hiatu absorpsit: viuis eripuit, inferis dedit, eorum-
que assecclas vltrice flammâ deuorauit.

Hoc

Hoc vbi diuinæ iustitiæ datum est, tum ne qua in posterum moueretur quæstio; sacram illam Sacerdotij maiestatem forti committendam esse censuit legillator Moses, iussitque singulas tribus, vel potius singulos tribuum Principes, virgas suas proferre, eisque nomen ascribere, ac deponere in tabernaculo fœderis, vt cuius virga arida, & exsucca germinasset, is vnus Sacrorum Princeps, Sacerdos, Pontifex haberetur. Annuere omnes diuinæ forti, ac consilio, virgas extulere, statuere coram Domino; à quo contra naturæ vim, temporis leges, & pacta, germinauit, ac floruit vnus Aaronis virga, eoque prodigio Sacerdotem vel ipso cœlo iudice, creauit.

Fuit ea virga Aaroni, quod nostris Præsulibus est Pedum, & baculus pastoralis, videlicet index acceptæ à Deo authoritatis, potestatis, doctrinæ: fuit deinde alia à virga Moïsis, qua Ægypto plagas intulit, qua mare diuisit, qua tot annuente cœlo, & stupente terra, prodigia patrauit. Fuit denique amygdalina, vti & cæterarum tribuum virgæ, imo ex eadem amygdalo decisa, ne quod in ea ab alijs discrimen esset, cui id miraculum ascribi posset. De L. 6. c. ea paulò aliter sentit Rabbi Salomon apud Galati- ult. num, illum audi. *Virga illa, qua Moïses, & Aaron miracula faciebant in terra Ægypti, & postea in deserto floruit, ab ea arbore excisa est quam Deus ostendit*

152 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
ostendit Moyfi in deserto, vt aquæ amaræ dulces
fierent.

Et hæc arbor excisa fuit ab arbore vitæ, quæ in
Paradiso sita erat, Angelorum manibus, quam
miserunt Adæ, cum ille misisset filium suum Seth
ad Paradisum, misericordiam Dei imploraturum
de suo peccato. Dixerunt Angeli ad Seth, vt planta-
ret hanc arborem, quæ quamprimùm fructum fa-
ceret, misericordiæ Dei in eum descenderent, aperi-
renturque portæ cœli, quæ obseratæ erant. Hanc
autem arborem, seu potius ramum accepit Seth,
plantauitque in deserto, quam postea Moses in
deserto inuenit, & ex ea virgam suam excidit, ideo-
que virga Dei dicta est; cum autem venisset Israël
ad Mara, neque illius aquas (erant enim amaræ)
bibere posset, Deus ostendit illi hanc arborem, vt
aquas illas redderet dulces. Et hæc est arbor illa, in
qua Moyfes serpentem æneum posuit, per quam
Deus vniuersum orbem saluum facere instituit, &
mittere misericordiam suam super Adam, cum ve-
nerit Rex Messias: tunc enim hæc arbor fructus ge-
stabit; quibus secundò aquæ amaræ efficientur
dulces, purgabuntque primum peccatum, omnia-
que delicta quæ fecerunt, *facturiq³ sunt homines*. In-
nuit nimirum hic author eam esse arborem, è qua
desumpta crux seruatoris, è qua generi nostro salus,
ac vita. Verum cum ea redoleant Rabbiorum fa-
bulas,

bulas, ac commenta, ijs fidem nec habeo, nec haberi volo. Magis probo fuisse de vulgari, & obuia arbore decerptam virgam, seu scipionem, qua aut viatores, aut Pastores ouium vti solent.

Ea porrò triplici miraculo claruit, ne quis fortunatae illi, diuinæque forti fidem negare auderet.

Primum enim virga arida, & sicca, sese exoneravit in turgentes gemmas, baccaſque; tum etiam eodem tempore, nullo naturæ otio eæ ipsæ baccæ sese explicarunt in flores, tum denique illi ipsi flores, in fructus vberes, maturos, & quasi multo sole benè coctos conuersi sunt; quæ omnia negasset natura, nisi vis altior accessisset.

Et hæc patrata miracula, vt Aaroni cederet ea summi Sacerdotij dignitas, ac veneratio, quæ vt in posteros quoque transfiret, censet Abulensis eam virgam ad annos, & sæcula durasse, meliore succo plenam, ornatam floribus, fructibus fœcundam, tum vt esset æuo longè consequenti rei iam gestæ monumentum, tum vt illius familiæ decus, atq; ornamentum, & veluti tessera quædã diuinæ electionis.

Sed erit aliquis naturæ curiosus indagator, & diuinorum mysteriorum sedulus interpres, qui ex me quæret. Cur è tota arborum propagine, electa sit vna amygdalus, è qua decerperetur virga tot prodigijs illustris. Ne crede id casu factum, ne cæca, & præcipiti manu, decisum ramusculum, erat

254 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
alia manus, eaq; superior, quæ manus regeret, vti &
abiectas sortes. Ea Dei fuit, quæ amygdalum præ cæ-
teris arboribus elegit. Sed cur inquires amygdalum?

Est in natura, est in diuina mente ratio: ex illa
hæc. Amygdalus prima inter arbores floret, prima
baccas, & flores ostentat, vnde hebraicè dicitur
Scaked, hoc est euigilans, quod omnium prima
post longam hyemem, euigilet, & floreat. Nimi-
rum hyems est plantis, quod homini nox silens, &
quasi mortua. Diceres adulta hyeme exsuccas, exa-
nimes, emortuas arbores, & plantarum genus om-
ne, vel saltem crederes longo, & letali somno se-
pultas, ad eò nullum vitæ latentis indicium edunt:
At vbi primùm lenis aura, zephyri molles, verni-
que solis fauor, & radij aspirare, & appellere cepe-
runt, tum vero sopitas vires excitant, reconditas hy-
berni succi diuitias educunt, effundunt sese in ger-
mina, in flosculos aperiunt, & in fructus spargunt
vberrimos.

Ita prima omnium erumpit, seseque excitat a-
mygdalus, inter arbores veluti primogenita: imo,
quod in ea mireris, etiam emarcescit vltima, nec
folia deponit, nec florum honestatem, atque orna-
tum, nec fructuum natiuas opes amittit, nisi postre-
ma. Et hoc indicat in Aarone ius quodammodo
primogenituræ, & Sacerdotij longeuam perennita-
tem, de qua ore florido D. Ambrosius. *Virga Aa-
ronis,*

ait

V

ronis,

ronis, inquit, quid aliud ostendit, nisi quod nunquam L. 10. Ep. 82.
 Sacerdotibus marcescat gratia, & in summa humili-
 tate habeat in suo munere commissæ sibi potestatis flo-
 rem. Et hæc Aaronem spectauere prodigia; quæ
 subdam etiam posteros.

Monuit enim virga amygdalina, quæ debeat
 esse Pastorum vigilia, est enim illa vigiliæ symbo-
 lum, vt apertè liquet ex imagine olim Ieremiæ ex-
 hibita. Ait ille non sine stupore, ac miraculo. *Vir-* C. 1. v.
gam vigilantem ego video, vel vt alij vertunt, *vir-*
gam amygdalinam ego video, quod & hæc, & illa
 oculata sit, & vigil, doceatque cum vigilem esse
 oportere, cui Deus eam concesserit.

Est præterea amygdalus index patientiæ singu-
 laris, cum enim prima frondeat, floreatque, etiam
 prima rigidus adhuc aquilones, nimbos graues,
 grandines asperas patitur. Et Præsul, in cuius manu
 Aaronis virga, pastoralis baculus, patiens sit oportet,
 & obduratum aduersis pectus ferat ille pro fide, pro
 religione, pro cælo, Deoque acerrimas persecutio-
 num hyemes, graues tyrannorum æstus, atque tem-
 pestates, neque tamen ex ijs decuti patiatur, aut a-
 mœnam spei viriditatem & frondes; aut virtutum
 magnarum flores, aut bonorum operum fructus
 amittat, sed cælo, atque æternitati referuet.

Deinde amygdalus suadet in Præsule studium
 pœnitentiæ, vtque cum venia vtar ea voce, mortifi-
 cationis:

156 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
cationis: est enim amara amygdalus, & amara
pœnitentia, suavis fructus.

Denique virga, nota est authoritatis, & index al-
tioris imperij; quod venerantur, & adorant illu-
stres animæ.

Testis erit luculentus Patriarcha Iacob, qui in
extrema vitæ periodo, cum discessum è senili cor-
pore iam ambiret anima, hæreretque propè in ex-
Gen. 47. tremis labris, *adorauit Deum conuersus ad lectuli
caput*: vel vt septuaginta vertunt, *adorauit fasti-
gium virgæ eius*, scilicet Iosephi filij sibi longè ca-
rissimi.

Quæ autem fuerit ea virga, alta nox, & docta
tenebræ: sunt qui velint fuisse virgam iudiciariam,
qualis esse solebat Ægyptijs. Referebat ea sceptri spe-
ciem, in cuius vertice visebatur ciconia in proge-
nitores annosos semper pia; & misericors, ideo-
que symbolum miserationis, in basi autem hippo-
potamus, siue equus marinus, in parentes quos
enecat, crudelis, & impius: quæ symbola Iudicem
monebant, vt à se procul amoueret immites ani-
mos, & misericordes accerferet. Crediderunt alij
virgam illam Iosephi, quam adorauit Iacob, sce-
ptrum fuisse regium, cui imminebat vigil, patens
& explicatus oculus; index & symbolum vigiliæ,
quæ Reges, ac moderatores decet.

Contenderunt alij eam virgam fuisse è nuda
queru,

quercu, qualis Plutarcho teste, Regibus olim, ac Principibus fuit: in cuius vertice explicabantur tot folia quercus, quot ipsi regnassent annos, quot sibi suisque imperijs prouincias adiecissent.

Verum ut sit de ea Iosephi virga, qualis qualis demum ea fuerit, eam certè cultu, & adoratione quadam dignam putauit emoriens Iacob.

Sciebat nimirum, & senili, prouidaque mente hauserat, quod in ea decus, quæ amplissimæ dominationis autoritas, quam etiam in filio colere, venerari, imo & adorare debuit ipse parens.

Et hic Aaroni virgæ, Pado, baculoque pastorali debetur cultus: est enim ille index, & nota acceptæ à Deo potestatis, est virga Iudicis, virga regni, sceptrum eius dominationis, quæ non in fortunis hæret, aut corporibus, sed ad ipsos quoque immortales animos ascendit, ut supra ostendere me memini. Ideoque cum Iacobo sene quisquis benè sapit, adoret fastigium virgæ pastoralis, & in ea diuinam quandam potestatem agnoscat.

PARS SECVNDA.

*De vestibus Clericorum ac Sacerdotum
nouæ legis.*

Diuina prouidentia, quæ amat decorem domus suæ, cum in ministris suis, ipsoque cultu corporis seruari voluit: Moysemque per quadra-
V 3 ginta